

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 86

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος
20 Μαρτίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 086/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 086/02 Υπόθεση C-27/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Angel Marinkov κατά Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhбина (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Οδηγίες 2000/78/ΕΚ και 2006/54/CE — Πεδίο εφαρμογής — Προδήλως απαράδεκτο — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Μη εφαρμογή — Πρόδηλη αναρμοδιότητα) 2

2017/C 086/03 Υπόθεση C-345/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Jean Jacob, Dominique Lennertz κατά État belge (Προδικαστική παραπομπή — Πραγματικό και κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων — Προδήλως απαράδεκτο — Άρθρο 53, παράγραφος 2 — Άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου) 3

EL

2017/C 086/04	Υπόθεση C-379/16: Διάταξη του Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2016 — European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (Αναίρεση — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Ανάπτυξη λογισμικού και υπηρεσίες συντήρησης — Εσφαλμένη ερμηνεία των προβληθέντων επιχειρημάτων και αλλοίωση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν από τον αντίδικο κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία)	3
2017/C 086/05	Υπόθεση C-484/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Giudice di pace di Taranto (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Antonio Semeraro (Προδικαστική παραπομπή — Πρόδηλη αναρμοδιότητα — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Οδηγία 2012/29/ΕΕ — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Ελάχιστα πρότυπα σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 49, 51, 53 και 54 — Ποινικό αδίκημα της εξυβρίσεως — Κατάργηση, από τον εθνικό νομοθέτη, του ποινικού αδικήματος της εξυβρίσεως — Έλλειψη συνάφειας με το δικαίωμα της Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	4
2017/C 086/06	Υπόθεση C-522/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 7 Οκτωβρίου 2016 — A κατά Staatssecretaris van Financiën	4
2017/C 086/07	Υπόθεση C-564/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Νοεμβρίου 2016 το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2016, στην υπόθεση T-159/15, Puma SE κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	5
2017/C 086/08	Υπόθεση C-631/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Noord-Holland (Κάτω Χώρες) στις 7 Δεκεμβρίου 2016 — X BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	6
2017/C 086/09	Υπόθεση C-634/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2016 το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 28 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-476/15, European Food SA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	7
2017/C 086/10	Υπόθεση C-637/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2016 — FLorian Hanig κατά Société Air France SA	8
2017/C 086/11	Υπόθεση C-644/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 15 Δεκεμβρίου 2016 — Synthon BV κατά Astellas Pharma Inc.	9
2017/C 086/12	Υπόθεση C-648/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Ιταλία) στις 16 Δεκεμβρίου 2016 — Fortunata Silvia Fontana κατά Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria	10
2017/C 086/13	Υπόθεση C-651/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λεττονία) στις 19 Δεκεμβρίου 2016 — DW κατά Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra	10
2017/C 086/14	Υπόθεση C-652/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία), στις 19 Δεκεμβρίου 2016 — Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov κατά Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	11
2017/C 086/15	Υπόθεση C-660/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Δεκεμβρίου 2016 — Finanzamt Dachau κατά Achim Kollroß	12

2017/C 086/16	Υπόθεση C-661/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Δεκεμβρίου 2016 — Finanzamt Göppingen κατά Erich Wirtl	13
2017/C 086/17	Υπόθεση C-672/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 29 Δεκεμβρίου 2016 — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários S.A. κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2017/C 086/18	Υπόθεση C-676/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 27 Δεκεμβρίου 2016 — CORPORATE COMPANIES s.r.o. κατά Ministerstvo financí ČR	15
2017/C 086/19	Υπόθεση C-677/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social n.º 33 de Madrid (Ισπανία) στις 29 Δεκεμβρίου 2016 — Montero Mateos κατά Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid	15
2017/C 086/20	Υπόθεση C-679/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 30 Δεκεμβρίου 2016 — A	16
2017/C 086/21	Υπόθεση C-9/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 9 Ιανουαρίου 2017 — Maria Tirkkonen	17
2017/C 086/22	Υπόθεση C-15/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 13 Ιανουαρίου 2017 — Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. κατά Rajavartiolaitos	17
2017/C 086/23	Υπόθεση C-25/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 19 Ιανουαρίου 2017 — Tietosuojavaltuutettu	19
2017/C 086/24	Υπόθεση C-33/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okrajno Sodišče Pliberk (Αυστρία) στις 23 Ιανουαρίου 2017 — Čepelnik d.o.o. κατά Michael Vavti	20
2017/C 086/25	Υπόθεση C-72/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως των: Prospector Offshore Drilling SA κ.λπ. κατά Her Majesty’s Treasury, Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	21
2017/C 086/26	Υπόθεση C-148/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Riksåklagaren κατά Zenon Robert Akarsar	21
2017/C 086/27	Υπόθεση C-159/16: Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) — δίκη κινηθείσα από «Starptautiskā lidosta “Rīga”» VAS, παρισταμένης της: Konkurences padome	22
2017/C 086/28	Υπόθεση C-282/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RMF Financial Holdings Sàrl κατά Heta Asset Resolution AG	22
2017/C 086/29	Υπόθεση C-394/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — FMS Wertmanagement AöR κατά Heta Asset Resolution AG	22

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 086/30	Υπόθεση T-92/11 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2017 — Andersen κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Σιδηροδρομική μεταφορά — Ενισχύσεις χορηγηθείσες από τις δανικές αρχές προς τη δημόσια επιχείρηση Danske Statsbaner — Συμβάσεις δημόσιας υπηρεσίας για την παροχή υπηρεσιών σιδηροδρομικής μεταφοράς επιβατών μεταξύ Κοπεγχάγης και Ystad — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά υπό όρους — Διαχρονική εφαρμογή των κανόνων ουσιαστικού δικαίου — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	23
2017/C 086/31	Υπόθεση T-646/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Φεβρουαρίου 2017 — Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe κατά Επιτροπής [Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών — Προστασία των εθνικών και γλωσσικών μειονοτήτων και ενίσχυση της πολιτιστικής και της γλωσσικής πολυμορφίας εντός της Ένωσης — Άρνηση καταχωρίσεως — Πρόδηλη έλλειψη νομοθετικών αρμοδιοτήτων της Επιτροπής — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 211/2011]	24
2017/C 086/32	Υπόθεση T-509/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Φεβρουαρίου 2017 — Kessel medintim κατά EUIPO — Janssen Cilag (Premeno) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Premeno — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα Pramino — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Απόφαση η οποία εκδίδεται μετά από την ακύρωση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου προηγούμενης αποφάσεως — Δικαίωμα ακρόασης — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]	24
2017/C 086/33	Υπόθεση T-696/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 — Bodegas Vega Sicilia κατά EUIPO (TEMPOS VEGA SICILIA [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TEMPOS VEGA SICILIA — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Σήμα για οίνους εμπεριέχον γεωγραφικές ενδείξεις — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	25
2017/C 086/34	Υπόθεση T-16/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 — Mast-Jägermeister κατά EUIPO (Gobelets) [Κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων τα οποία αναπαριστούν κύπελλα — Έννοια της «αναπαραστάσεως κατάλληλης για αναπαραγωγή» — Ανακρίβεια της αναπαραστάσεως όσον αφορά την έκταση της ζητούμενης προστασίας — Άρνηση θεραπείας των ελλείψεων — Άρνηση χορηγήσεως ημερομηνίας καταθέσεως — Άρθρα 36 και 46 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2245/2002]	26
2017/C 086/35	Υπόθεση T-82/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 — International Gaming Projects κατά EUIPO — adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TRIPLE EVOLUTION — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Evolution — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	26
2017/C 086/36	Υπόθεση T-106/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 — zero κατά EUIPO — Hemming (ZIRO) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σημείου ZIRO ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης zero — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	27
2017/C 086/37	Υπόθεση T-196/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2016 η Valéria Anna Gyarmathy κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 5 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση F-97/13, Gyarmathy κατά FRA	28
2017/C 086/38	Υπόθεση T-870/16: Προσφυγή-αγωγή της 7ης Δεκεμβρίου 2016 — Miserini Johansson κατά ΕΤΕπ	28

2017/C 086/39	Υπόθεση T-24/17: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2017 — LA Superquimica κατά EUIPO — D-Tack (D-TACK)	30
2017/C 086/40	Υπόθεση T-40/17: Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2017 — Habermaab κατά EUIPO — Here Global (h)	30
2017/C 086/41	Υπόθεση T-51/17: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2017 — Πολωνία κατά Επιτροπής	31
2017/C 086/42	Υπόθεση T-65/17: Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2017 — Westbrae Natural κατά EUIPO — Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)	32
2017/C 086/43	Υπόθεση T-476/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2017 — Adama Agriculture και Adama France κατά Επιτροπής	33

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 086/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 78 της 13.3.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 70 της 6.3.2017

EE C 63 της 27.2.2017

EE C 53 της 20.2.2017

EE C 46 της 13.2.2017

EE C 38 της 6.2.2017

EE C 30 της 30.1.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Angel Marinkov κατά Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

(Υπόθεση C-27/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Οδηγίες 2000/78/ΕΚ και 2006/54/CE — Πεδίο εφαρμογής — Προδήλως απαράδεκτο — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Μη εφαρμογή — Πρόδηλη αναρμοδιότητα)

(2017/C 086/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Angel Marinkov

κατά

Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής απόφασης που υποβλήθηκε από το Administrativen sad Sofia-grad (πρωτοβάθμιο διοικητικό δικαστήριο της Σόφιας, Βουλγαρία) με απόφαση της 28ης Δεκεμβρίου 2015 είναι προδήλως απαράδεκτη, καθόσον αφορά τις οδηγίες 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, και 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης.

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα υποβληθέντα ερωτήματα, καθόσον αυτά αφορούν τα άρθρα 30 και 47 καθώς και το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 111 της 29.3.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Jean Jacob, Dominique Lennertz κατά État belge

(Υπόθεση C-345/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Πραγματικό και κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων — Προδήλως απαράδεκτο — Άρθρο 53, παράγραφος 2 — Άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου)

(2017/C 086/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jean Jacob, Dominique Lennertz

κατά

État belge

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) με απόφαση της 9ης Ιουνίου 2016 είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ EE C 326 της 5.9.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2016 — European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-379/16) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Ανάπτυξη λογισμικού και υπηρεσίες συντήρησης — Εσφαλμένη ερμηνεία των προβληθέντων επιχειρημάτων και αλλοίωση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν από τον αντίδικο κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία)

(2017/C 086/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωποι: Κ.-Ν. Δέδε και Δ. Παπαδοπούλου, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: N. Bambara)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Οι European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ φέρουν τα έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 305 της 22.8.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Giudice di pace di Taranto (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική δίκη κατά Antonio Semeraro

(Υπόθεση C-484/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Πρόδηλη αναρμοδιότητα — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Οδηγία 2012/29/ΕΕ — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Ελάχιστα πρότυπα σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 49, 51, 53 και 54 — Ποινικό αδίκημα της εξυβρίσεως — Κατάργηση, από τον εθνικό νομοθέτη, του ποινικού αδικήματος της εξυβρίσεως — Έλλειψη συνάφειας με το δίκαιο της Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2017/C 086/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Taranto

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Antonio Semeraro

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει επί της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε ο Giudice di pace di Taranto (Πταισματοδικείο Τάραντα, Ιταλία) με διάταξη της 2ας Σεπτεμβρίου 2016.

⁽¹⁾ ΕΕ C 428 της 21.11.2016.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 7 Οκτωβρίου 2016 — Α κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-522/16)

(2017/C 086/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: A

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 62 του τελωνειακού κώδικα ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τα άρθρα 205, 212, 216, 217 και 218 του κανονισμού 2454/93 ⁽²⁾, καθώς και οι διατάξεις των κανονισμών (ΕΟΚ) 2777/75 ⁽³⁾ και (ΕΚ) 1484/95 ⁽⁴⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι τα κατά το άρθρο 201, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα αναγκαία στοιχεία για τη συμπλήρωση της τελωνειακής διασαφήσεως περιλαμβάνουν επίσης τα κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1484/95 έγγραφα που πρέπει να υποβάλλονται στις τελωνειακές αρχές;

- 2) Πρέπει το άρθρο 201, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στα πρόσωπα που μπορούν να θεωρηθούν οφειλέτες ανήκουν επίσης τα φυσικά πρόσωπα που στην ουσία δεν τέλεσαν τα ίδια την οριζόμενη σε αυτό το εδάφιο πράξη («παρέσχαν τα αναγκαία για τη συμπλήρωση της διασάφησης στοιχεία») ούτε μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνα για την τέλεση της πράξεως αυτής ως υπάλληλοι, αλλά τα οποία ενεργώς και εν γνώσει τους είχαν συμμετοχή στον σχεδιασμό και στη μετέπειτα δημιουργία μιας δομής εταιριών και εμπορικών ροών στο πλαίσιο της οποίας στη συνέχεια άλλοι «παρέσχαν τα αναγκαία για τη συμπλήρωση της διασάφησης στοιχεία»;
- 3) Πρέπει η προϋπόθεση «ενώ γνώριζαν ή όφειλαν λογικώς να γνωρίζουν ότι τα αναγκαία για τη συμπλήρωση της διασάφησης στοιχεία ήταν εσφαλμένα», η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 201, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι νομικά και φυσικά πρόσωπα, τα οποία είναι έμπειροι επιχειρηματίες, δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνα για την πληρωμή των συμπληρωματικών δασμών που οφείλονται λόγω καταχρήσεως δικαιώματος, όταν τα πρόσωπα αυτά δημιούργησαν τη δομή συναλλαγών με σκοπό την παράκαμψη των συμπληρωματικών δασμών μόνο αφότου είχαν λάβει επιβεβαίωση από έγκριτους ειδικούς στον τομέα του τελωνειακού δικαίου ότι μια τέτοια δομή ήταν νομικώς και φορολογικώς αποδεκτή;
- 4) Πρέπει το άρθρο 221, παράγραφος 4, του τελωνειακού κώδικα να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η τριετής προθεσμία δεν παρατείνεται όταν διαπιστώνεται, μετά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 221, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του τελωνειακού κώδικα, ότι εισαγωγικοί δασμοί που απορρέουν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 201 του τελωνειακού κώδικα, από την υποβολή τελωνειακής διασαφήσεως για τη θέση εμπορευμάτων σε ελεύθερη κυκλοφορία δεν εισπράχθηκαν προηγουμένως λόγω της παροχής εσφαλμένων ή ελλιπών στοιχείων με τη διασάφηση;
- 5) Πρέπει το άρθρο 221, παράγραφοι 3 και 4, του τελωνειακού κώδικα να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν ο οφειλέτης της τελωνειακής οφειλής έχει ήδη λάβει, σχετικά με διασάφηση εισαγωγής, γνωστοποίηση του ποσού των οφειλομένων δασμών και όταν κατά της γνωστοποίησεως αυτής ο εν λόγω οφειλέτης έχει ασκήσει προσφυγή βάσει του άρθρου 243 του τελωνειακού κώδικα, οι τελωνειακές αρχές έχουν την εξουσία να προβούν, όσον αφορά την ίδια τελωνειακή διασάφηση, σε συμπλήρωμα της βαλλόμενης ενώπιον της δικαιοσύνης γνωστοποίησεως, στην εκ των υστέρων εισπραξη των νομίμως οφειλομένων εισαγωγικών δασμών αγνοώντας τις διατάξεις του άρθρου 221, παράγραφος 4, του τελωνειακού κώδικα;

- (¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1).
- (²) Κανονισμός της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1).
- (³) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 003/014, σ. 71).
- (⁴) Κανονισμός της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1995, περί των κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος συμπληρωματικών εισαγωγών δασμών και τον καθορισμό τους, στους τομείς του κρέατος πουλερικών και αυγών και της αυγοαλβουμίνης, καθώς και την κατάργηση του κανονισμού 163/67/ΕΟΚ (ΕΕ 1995, L 145, σ. 47).

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Νοεμβρίου 2016 το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2016, στην υπόθεση T-159/15, Puma SE κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσιόν: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Hanf, Δ. Μπότης)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Puma SE

Αιτήματα

Το αναρρεσιόν ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την αναρρεσιβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·

— να καταδικάσει την Puma SE στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε την κατά τη διαδικασία θέση και υποχρεώσεις του Γραφείου στο πλαίσιο των ενώπιόν του διαδικασιών *inter partes*, κατά παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾ και αντίθετως προς την αρχή της χρηστής διοικήσεως, καθόσον διαπίστωσε ότι η Puma είχε «επικαλεσθεί προσηκόντως» τις τρεις προγενέστερες αποφάσεις του Γραφείου προκειμένου να τηρήσει την υποχρέωσή της να αποδείξει τη φήμη της οποίας έχαιραν τα σήματά της (κανόνας 19, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 2868/95 ⁽²⁾). Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η υποχρέωση αυτή μπορεί να τηρηθεί και με γενικόλογες και ασαφείς παραπομπές σε στοιχεία που είχαν προσκομισθεί στο πλαίσιο προγενέστερων διαδικασιών ανακοπής, στις οποίες οι διάδικοι ήταν διαφορετικοί από αυτούς της υπό κρίση υποθέσεως και στις οποίες δεν ήταν διάδικος ο αντίδικος κατά την επίμαχη διαδικασία ανακοπής.

Δεδομένου ότι το Γραφείο δεν δύναται να παραβλέπει, αλλά οφείλει να σέβεται το δικαίωμα ακρόασεως του αντιδίκου (άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009), η διαπίστωση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου υποχρεώνει κατ' ανάγκη το Γραφείο να αναλάβει ενεργό ρόλο στο πλαίσιο των διαδικασιών *inter partes*. Τούτο αντιβαίνει στον χαρακτήρα διαδικασίας κατ' αντιμωλία των διαδικασιών αυτών, στο καθήκον ουδετερότητας του Γραφείου και στην εφαρμογή της αρχής της χρηστής διοικήσεως στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτών.

Δεύτερον, χαρακτηρίζοντας τις προγενέστερες αποφάσεις του Γραφείου, τις οποίες επικαλέσθηκε η Puma ως «πρακτική του Γραφείου ως προς την έκδοση αποφάσεων», το Γενικό Δικαστήριο παρανόησε τόσο τον χαρακτήρα διαδικασίας κατ' αντιμωλία που έχουν οι διαδικασίες *inter partes* όσο και την έννοια της «φήμης», κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Η διττή αυτή παρανόηση είχε ως συνέπεια αντίστοιχη διττή παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

Αφενός, δεν πληρούνται εν προκειμένω –δηλαδή στην περίπτωση διαδικασίας *inter partes*– η αναγκαία προϋπόθεση για την ίδια την εφαρμογή της νομολογίας που διατυπώθηκε με την απόφαση *TechnoPol*, δεδομένου ότι η νομολογία αυτή, περί της υποχρέωσης του Γραφείου να αναζητεί και να εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς προκειμένου να αποφανθεί, αφορά μόνον τις διαδικασίες *ex parte*. Εν πάση περιπτώσει, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν υφίσταται ιδιαίτερη «πρακτική του Γραφείου ως προς την έκδοση αποφάσεων» όσον αφορά τη φήμη της οποίας χαίρουν τα σήματα της Puma, ουδώς μπορεί να υφίσταται υποχρέωση αιτιολογήσεως της μη εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση των διαπιστώσεων περί της φήμης των σημάτων της Puma οι οποίες είχαν διατυπωθεί στις προγενέστερες αποφάσεις.

Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε –χωρίς να παραβιάσει την αρχή της εκατέρωθεν ακρόασεως που διέπει τις διαδικασίες *inter partes* κατά το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009– να συναγάγει από την αρχή της χρηστής διοικήσεως υποχρέωση του τμήματος προσφυγών του Γραφείου να καλέσει αυτεπαγγέλτως την Puma να προσκομίσει συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία για τη φήμη της οποίας χαίρουν κατ' αυτήν τα σήματά της.

Τρίτον, η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου περί υποχρέωσης του Γραφείου να καλέσει αυτεπαγγέλτως την Puma να προσκομίσει συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία αντιβαίνει επίσης στο άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 (το οποίο έχει εν προκειμένω εφαρμογή βάσει του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95), δεδομένου ότι η διάταξη αυτή τυγχάνει εφαρμογής αποκλειστικώς στην περίπτωση των πραγματικών περιστατικών που προβάλλουν και των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζουν οι διάδικοι με δική τους πρωτοβουλία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Rechtbank Noord-Holland* (Κάτω Χώρες) στις 7 Δεκεμβρίου 2016 — *X BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond*

(Υπόθεση C-631/16)

(2017/C 086/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Noord-Holland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: X BV

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι ισχυρός ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1647 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2016, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική εισπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Βιετνάμ, τα οποία κατασκευάζονται από την [ΕΤΑΙΡΙΑ Α] Ltd., και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14;
- 2) Είναι ισχυρός ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1731 ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 28ης Σεπτεμβρίου 2016, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική εισπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, και που παράγονται από την [ΕΤΑΙΡΙΑ Ι] Ltd (Κίνα), και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14;
- 3) Αν η απάντηση στο πρώτο και/ή στο δεύτερο ερώτημα είναι αρνητική, σημαίνει αυτό ότι οι καταβληθέντες δασμοί πρέπει να επιστραφούν εντόκως στην προσφεύγουσα;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, πώς πρέπει να υπολογιστούν οι δασμοί αυτοί;

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και για την οριστική εισπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Βιετνάμ, τα οποία κατασκευάζονται από τις επιχειρήσεις Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co. Ltd, Lac Ty Co. Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd και τη συνδεδεμένη της εταιρεία Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd., Fulgent Sun Footwear Co. Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co. Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co. Ltd, και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14 (ΕΕ 2016, L 245, σ. 16).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική εισπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ και που παράγονται από τη General Footwear Ltd (Κίνα), την Diamond Vietnam Co Ltd και την Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd, και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασζόμενες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14 (ΕΕ 2016, L 262, σ. 4).

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2016 το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 28 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-476/15, European Food SA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-634/16 P)

(2017/C 086/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: European Food SA, Société des produits Nestlé SA

Αιτήματα

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση

— να καταδικάσει τη European Food στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε ότι οι κανονισμοί 207/2009 ⁽¹⁾ και 2868/95 ⁽²⁾ προβλέπουν δύο είδη προθεσμίας στις διαδικασίες ενώπιον του Γραφείου: τις προθεσμίες οι οποίες ορίζονται από την ίδια τη νομοθεσία και, συνεπώς, δεν μπορούν να παραταθούν από το Γραφείο, και τις προθεσμίες που τίθενται από το Γραφείο σε κάθε συγκεκριμένη υπόθεση για την οργάνωση της διαδικασίας οι οποίες, εφόσον τούτο απαιτείται βάσει των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως, μπορούν να παραταθούν κατόπιν αιτήματος των ενδιαφερομένων. Συνεπώς, είναι εσφαλμένη η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι δεν υφίσταται προθεσμία για την κίνηση της διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας που στηρίζεται σε απόλυτους λόγους απαραδέκτου.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια και τα αποτελέσματα του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009. Το άρθρο αυτό ισχύει για όλες τις διαδικασίες ενώπιον του Γραφείου και για όλες τις προθεσμίες και συγκεκριμένα (i) για αυτές που ορίζονται ευθέως από τον ίδιους τους κανονισμούς 207/2009 και 2868/95 και (ii) για αυτές που τίθενται από το Γραφείο κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς του να οργανώνει τις διαδικασίες ενώπιόν του.

Τρίτον, εστιάζοντας στο τρίτο εδάφιο του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε την ουσία του κανόνα αυτού, που περιγράφεται στο πρώτο εδάφιο του κανόνα και συγκεκριμένα ότι για το τμήμα προσφυγών ισχύουν οι διατάξεις που διέπουν τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος που εξέδωσε την απόφαση κατά της οποίας στρέφεται η προσφυγή. Το πρώτο εδάφιο δεν αφορά μόνο τις διαδικασίες ανακοπής αλλά ισχύει για όλες τις διαδικασίες, περιλαμβανομένων των διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας.

Τέταρτον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παρέβη το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, στο μέτρο που (i) δεν εφάρμοσε τη διάταξη αυτή για τις προθεσμίες που θέτει το Γραφείο και (ii) δεν αναγνώρισε την εξουσία που απονέμει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 στο τμήμα προσφυγών να κρίνει αν τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβάλλονται για πρώτη φορά είναι «νέα» αποδεικτικά στοιχεία και, σε αντίθετη περίπτωση, να ασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια σχετικά με το παραδεκτό των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων.

Τέλος, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κλονίζει την ισορροπία μεταξύ των διαδικαστικών δικαιωμάτων των μερών, αναγνωρίζοντας σε κάθε εμπλεκόμενο μέρος σε διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας το δικαίωμα, χωρίς καμία περαιτέρω προϋπόθεση, να υποβάλει οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του Γραφείου, περιλαμβανομένου του σταδίου της προσφυγής. Τούτο στερεί από τον καθού μια βαθμίδα διοικητικής εξετάσεως, όταν ο αιτών την κήρυξη ακυρότητας σκοπίμως επιλέγει να μην υποβάλει κανένα πραγματικό ή αποδεικτικό στοιχείο –η να μην υποβάλει κανένα κρίσιμο τέτοιο στοιχείο– ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων. Επιπλέον, αναγνωρίζοντας σε κάθε διάδικο σε διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας το δικαίωμα, χωρίς περαιτέρω προϋποθέσεις, να υποβάλει οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, αποτελεί παραβίαση των αρχών της οικονομίας της διαδικασίας και της χρηστής διοικήσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2016 — Florian Hanig κατά Société Air France SA

(Υπόθεση C-637/16)

(2017/C 086/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Florian Hanig

Εναγόμενη: Société Air France SA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, εδάφιο 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91⁽¹⁾, την έννοια ότι ο όρος «ενδοκοινοτικές» καλύπτει και τις περιοχές εκείνες που, σύμφωνα με το παράρτημα II της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελούν τις επονομαζόμενες «υπερπόντιες χώρες και εδάφη», για τις οποίες ισχύει μόνον το ιδιαίτερο καθεστώς συνδέσεως που ρυθμίζεται στο τέταρτο μέρος της ΣΔΕΕ;

⁽¹⁾ ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις
15 Δεκεμβρίου 2016 — Synthon BV κατά Astellas Pharma Inc.

(Υπόθεση C-644/16)

(2017/C 086/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Synthon BV

Εφεσίβλητη: Astellas Pharma Inc.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας⁽¹⁾ την έννοια ότι κατά την εφαρμογή του κριτηρίου για την ευδοκίμηση αιτήσεως για την επίδειξη αποδεικτικών στοιχείων πρέπει να γίνεται διάκριση ανάλογα με το αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η επίδειξη είναι αυτός που (φέρεται ότι) διέπραξε την προσβολή ή τρίτος;
β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, από ποια άποψη διαφέρουν τότε τα κριτήρια αυτά;
2. α) Αν κατά αιτήσεως για την επίδειξη αποδεικτικών στοιχείων προβάλλεται ο αμυντικός ισχυρισμός ότι το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας βάσει του οποίου ζητείται η επίδειξη είναι άκυρο (ή δεν υφίσταται πια), πρέπει τότε η βασιμότητα του αμυντικού αυτού ισχυρισμού να κριθεί βάσει του ίδιου κριτηρίου με αυτό που ισχύει για το ζήτημα της πιθανολόγησής της προβαλλόμενης προσβολής (στην περίπτωση που υφίσταται το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας του οποίου γίνεται επίκληση);
β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, από ποια άποψη διαφέρουν τότε τα κριτήρια αυτά;
- γ) Πρέπει κατά την απάντηση στα ερωτήματα 2.α) και 2.β) να γίνει διάκριση ανάλογα με το αν το εν λόγω δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας παρασχέθηκε κατόπιν εξέτασεως του κύρους του (όπως στην περίπτωση ενός ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας) ή γεννήθηκε εκ του νόμου (όπως στην περίπτωση ενός δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας);

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ 2004, L 157, σ. 45).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η **Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria** (Ιταλία) στις 16 Δεκεμβρίου 2016 — **Fortunata Silvia Fontana** κατά **Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria**

(Υπόθεση C-648/16)

(2017/C 086/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Fortunata Silvia Fontana

Καθή: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι συμβατή με τα άρθρα 113 και 114 ΣΛΕΕ καθώς και με την οδηγία 112/2006/ΕΚ⁽¹⁾ η ιταλική εθνική ρύθμιση η οποία περιλαμβάνεται στα άρθρα 62 *sexies*, παράγραφος 3, και 62 *bis* της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 331/1993, η οποία κυρώθηκε με τον νόμο 427 της 29ης Οκτωβρίου 1993, κατά το μέρος που επιτρέπει την εφαρμογή του ΦΠΑ σε συνολικό επαγωγικά καθορισμένο κύκλο εργασιών, λαμβανομένου υπόψη του σεβασμού της εκπτώσεως και της υποχρέωσης μετακυλίσεως και, γενικότερα, της αρχής της ουδετερότητας και της μεταφοράς του φόρου;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Augstākā tiesa** (Λεττονία) στις 19 Δεκεμβρίου 2016 — **DW** κατά **Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra**

(Υπόθεση C-651/16)

(2017/C 086/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα *Recurrente*: DW

Ανααιρεσίβλητο: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 45, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν νομοθετική ρύθμιση κράτους όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης η οποία, για τον καθορισμό του ποσού του επιδόματος μητρότητας, δεν εξαιρεί μεν από την περίοδο των 12 μηνών που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της μέσης βάσεως εισφορών τους μήνες κατά τους οποίους το οικείο πρόσωπο εργάστηκε σε θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ήταν ασφαλισμένο στο κοινό σύστημα υγειονομικής ασφαλίσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πλην όμως, λόγω του ότι, κατά την περίοδο αυτή, το οικείο πρόσωπο δεν ήταν ασφαλισμένο στη Λεττονία, εξομοιώνει τα εισοδήματά του με τη μέση βάση εισφορών στην ημεδαπή, όπερ ενδέχεται να μειώσει σημαντικά το ποσό του χορηγούμενου επιδόματος μητρότητας σε σύγκριση με το ποσό του επιδόματος που θα μπορούσε να λάβει εάν, κατά την περίοδο υπολογισμού, δεν εργαζόταν σε θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά απασχολείτο στη Λεττονία;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία)**, στις 19 Δεκεμβρίου 2016 — **Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov** κατά **Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite**

(Υπόθεση C-652/16)

(2017/C 086/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov

Καθού: Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάγεται από το άρθρο 78, παράγραφοι 1 και 2, στοιχεία α', δ' και στ', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από τη δωδέκατη αιτιολογική σκέψη και το άρθρο 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιτύπωση), ότι ο διαλαμβανόμενος στο άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της ως άνω οδηγίας λόγος απαραδέκτου των αιτήσεων διεθνούς προστασίας συνιστά ρύθμιση έχουσα άμεσο αποτέλεσμα, την οποία τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να μην εφαρμόζουν, εφαρμόζοντας, λόγου χάρη, ευνοϊκότερες διατάξεις του εθνικού δικαίου, βάσει των οποίων η πρώτη αίτηση διεθνούς προστασίας πρέπει να ερευνείται, όπως απαιτείται από το άρθρο 10, παράγραφος 2, της ως άνω οδηγίας, εξεταζόμενου κατ' αρχάς κατά πόσον ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις προκειμένου να αναγνωριστεί ως πρόσφυγας και εν συνεχεία κατά πόσον δικαιούται επικουρική προστασία;
- 2) Συνάγεται από το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2013/32, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 3 και το άρθρο 2, στοιχεία α', γ' και ζ', καθώς και την αιτιολογική σκέψη 60 της ίδιας οδηγίας, ότι, υπό τις συνθήκες της διαφοράς της κύριας δίκης, αίτηση διεθνούς προστασίας υποβαλλόμενη από γονέα εξ ονόματος συνοδευόμενου ανηλίκου είναι απαράδεκτη, όταν η αίτηση βασίζεται στο ότι το τέκνο είναι μέλος της οικογένειας του προσώπου που ζήτησε διεθνή προστασία επικαλούμενο ότι είναι πρόσφυγας κατά την έννοια του άρθρου 1Α, της Συμβάσεως της Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων;
- 3) Συνάγεται από το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2013/32, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1 και το άρθρο 2, στοιχεία α', γ' και ζ', καθώς και την αιτιολογική σκέψη 60 της ίδιας οδηγίας, ότι, υπό τις συνθήκες της διαφοράς της κύριας δίκης, αίτηση διεθνούς προστασίας υποβαλλόμενη εξ ονόματος ενηλίκου είναι απαράδεκτη, όταν, στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον της αρμόδιας διοικητικής αρχής, ως μόνος λόγος παροχής προστασίας προβάλλεται με αυτή ότι ο αιτών είναι μέλος της οικογένειας του προσώπου που ζήτησε διεθνή προστασία επικαλούμενο ότι είναι πρόσφυγας κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Συμβάσεως της Γενεύης, και ο αιτών δεν έχει δικαίωμα, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, να ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα;
- 4) Είναι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιτύπωση), σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 36 της εν λόγω οδηγίας, απαραίτητο να κρίνεται η ύπαρξη βάσιμου φόβου δώξεως ή πραγματικού κινδύνου σοβαρής βλάβης αποκλειστικώς βάσει γεγονότων και περιστάσεων που αφορούν τον αιτούντα;
- 5) Συνάδει προς το άρθρο 4 της οδηγίας 2011/95, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 36 αυτής και με το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, εθνική νομολογία κράτους μέλους, η οποία:
 - α) υποχρεώνει την αρμόδια αρχή να εξετάζει στο πλαίσιο κοινής διαδικασίας τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που έχουν υποβληθεί από τα μέλη μίας και της αυτής οικογένειας, όταν οι λόγω αιτήσεις στηρίζονται στα ίδια γεγονότα, και συγκεκριμένα στον ισχυρισμό ότι μόνο ένα εκ των μελών της οικογένειας είναι πρόσφυγας·

β) υποχρεώνει την αρμόδια αρχή να αναστέλλει τη διαδικασία επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας που υποβλήθηκαν από τα μέλη της οικογένειας που δεν πληρούν ατομικώς τις προϋποθέσεις παροχής τέτοιου είδους προστασίας, έως ότου ολοκληρωθεί η διαδικασία εξέτασης της αιτήσεως του μέλους της οικογένειας, η οποία υπεβλήθη με την αιτιολογία ότι ο ενδιαφερόμενος είναι πρόσφυγας κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Συμβάσεως της Γενεύης·

συνάδει η νομολογία αυτή και προς εκτιμήσεις οι οποίες συνδέονται με το μείζον συμφέρον του παιδιού, τη διατήρηση της οικογενειακής ενότητας και τον σεβασμό του δικαιώματος στην ιδιωτική και στην οικογενειακή ζωή, καθώς και το δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος έως ότου εξεταστεί η αίτηση, και συγκεκριμένα στηρίζονται στα άρθρα 7, 18 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις αιτιολογικές σκέψεις 12 και 60 και στο άρθρο 9 της οδηγίας 2013/32, στις αιτιολογικές σκέψεις 16, 18 και 36 καθώς και στο άρθρο 23 της οδηγίας 2011/95, και στις αιτιολογικές σκέψεις 9, 11 και 35 καθώς και στα άρθρα 6 και 12 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013 σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία;

- 6) Έχουν οι αιτιολογικές σκέψεις 16, 18 και 36 καθώς και το άρθρο 3 της οδηγίας 2011/95, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 24 και το άρθρο 2, στοιχεία δ' και ι', το άρθρο 13 και το άρθρο 23, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας, την έννοια ότι επιτρέπουν εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη διάταξη του άρθρου 8, παράγραφος 9, του *Zakon za ubezhishteto i bezhantsite* (νόμου περί ασύλου και προσφύγων), βάσει της οποίας τα μέλη της οικογένειας αλλοδαπού στον οποίο έχει αναγνωρισθεί η ιδιότητα του πρόσφυγα νοούνται επίσης ως πρόσφυγες, εφόσον τούτο συμβιβάζεται με το προσωπικό καθεστώς τους και δεν συντρέχουν λόγοι απορρέοντες από το εθνικό δίκαιο, οι οποίοι να αποκλείουν την αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα;
- 7) Συνάγεται από τη σχετική με τους λόγους δώδεξω διάταξη του άρθρου 10 της οδηγίας 2011/95 ότι η άσκηση προσφυγής ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου κατά του κράτους καταγωγής του προσφεύγοντος στοιχειοθετεί τη συμμετοχή του σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της εν λόγω οδηγίας ή ότι η άσκηση προσφυγής πρέπει να θεωρείται ως πολιτική πεποίθηση κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας;
- 8) Συνάγεται από το άρθρο 46, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32 ότι το δικαστήριο υποχρεούται να εξετάσει επί της ουσίας νέους λόγους για την παροχή διεθνούς προστασίας, οι οποίοι προβάλλονται κατά τη διάρκεια της δίκης, πλην όμως δεν μνημονεύθηκαν στην προσφυγή κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως διεθνούς προστασίας;
- 9) Συνάγεται από το άρθρο 46, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32, ότι στο πλαίσιο δίκης για την ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, το δικαστήριο υποχρεούται να κρίνει το παραδεκτό της αιτήσεως διεθνούς προστασίας με γνώμονα το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας, εφόσον, κατά την κρίση της αιτήσεως με την προσβαλλόμενη απόφαση, είχε, ως απαιτείται από το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας, κατ' αρχάς εξεταστεί κατά πόσον ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας και εν συνεχεία κατά πόσον δικαιούται επικουρική προστασία;

(¹) ΕΕ 2013, L 180, σ. 60.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Δεκεμβρίου 2016 — Finanzamt Dachau κατά Achim Kollroß

(Υπόθεση C-660/16)

(2017/C 086/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: Finanzamt Dachau

Αναιρεσίβλητος: Achim Kollroß

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι απαιτήσεις όσον αφορά τη βεβαιότητα περί εκπλήρωσης παροχής, που αποτελεί προϋπόθεση της εκπτώσεως του φόρου εισροών επί προκαταβολής κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση Firin (C-107/13) ⁽¹⁾, να καθορίζονται με κριτήρια αμιγώς αντικειμενικά ή πρέπει να καθορίζονται από την οπτική γωνία του προκαταβάλλοντος, με γνώμονα τις περιστάσεις των οποίων μπορούσε να λάβει γνώση;
- 2) Δύνανται τα κράτη μέλη, λαμβανομένου υπόψη ότι, βάσει του άρθρου 167 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽²⁾, το δικαίωμα εκπτώσεως γεννάται κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο φόρος καθίσταται απαιτητός και λαμβανομένης επίσης υπόψη της κανονιστικής εξουσίας που διαθέτουν, σύμφωνα με το άρθρο 185, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, και με το άρθρο 186 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, να εξαρτούν, με όμοιο τρόπο, τον διακανονισμό τόσο του φόρου όσο και της εκπτώσεως του φόρου εισροών από την επιστροφή της προκαταβολής;
- 3) Οφείλει η αρμόδια για τον προκαταβάλλοντα φορολογική αρχή να του επιστρέψει τον φόρο κύκλου εργασιών, εφόσον δεν είναι δυνατόν να του επιστραφεί η προκαταβολή από τον λήπτη της; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει η επιστροφή του φόρου να γίνει στο πλαίσιο της διαδικασίας βεβαιώσεως του φόρου ή αρκεί τούτο να συμβεί στο πλαίσιο ειδικής διαδικασίας στηριζόμενης σε λόγους επιείκειας;

⁽¹⁾ EU:C:2014:151.

⁽²⁾ EE L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Δεκεμβρίου 2016 — Finanzamt Göppingen κατά Erich Wirtl

(Υπόθεση C-661/16)

(2017/C 086/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Finanzamt Göppingen

Αναιρεσίβλητος: Erich Wirtl

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Firin (απόφαση της 13ης Μαρτίου 2014, C-107/13) ⁽¹⁾, η έκπτωση φόρου επί προκαταβολής αποκλείεται στην περίπτωση κατά την οποία η επέλευση της γενεσιουργού αιτίας του φόρου είναι αβέβαιη κατά τον χρόνο της προκαταβολής. Κρίνεται τούτο βάσει των αντικειμενικών συνθηκών ή κρίνεται από την οπτική γωνία του προκαταβάλλοντος, με γνώμονα τις περιστάσεις των οποίων μπορούσε αντικειμενικώς να λάβει γνώση;
- 2) Έχει η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Firin την έννοια ότι, βάσει του δικαίου της Ένωσης, δεν αποτελεί προϋπόθεση για τον διακανονισμό της εκπτώσεως που διενεργήθηκε από τον προκαταβάλλοντα σε σχέση με το εκδοθέν τιμολόγιο, με το οποίο χρεώθηκε προκαταβολή για παράδοση αγαθών, η επιστροφή της καταβληθείσας προκαταβολής, σε περίπτωση που η παράδοση αυτή τελικώς δεν πραγματοποιήθηκε;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα: Παρέχει το άρθρο 186 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία ΦΠΑ) ⁽²⁾, το οποίο επιτρέπει στα κράτη μέλη να καθορίζουν τον τρόπο εφαρμογής του διακανονισμού κατ' άρθρον 185 της οδηγίας ΦΠΑ, τη δυνατότητα σε κράτος μέλος, συγκεκριμένα στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, να προβλέπει στην εθνική του νομοθεσία ότι η μείωση της βάσεως υπολογισμού του φόρου μπορεί να λάβει χώρα μόνον μετά την επιστροφή της προκαταβολής και ότι, συνακόλουθα, η οφειλή φόρου κύκλου εργασιών και η έκπτωση φόρου πρέπει να διακανονίζονται ταυτοχρόνως και υπό τους ίδιους όρους;

⁽¹⁾ EU:C:2014:151

⁽²⁾ EE L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 29 Δεκεμβρίου 2016 — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários S.A. κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-672/16)

(2017/C 086/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Imofloresmira — Investimentos Imobiliários S.A.

Καθή: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στην περίπτωση που ένα ακίνητο, παρά το γεγονός ότι έχει παραμείνει κενό για χρονικό διάστημα δύο ή και πλέον ετών, διατίθεται στην αγορά, δηλαδή είναι διαθέσιμο στην αγορά για μίσθωση ή για παροχή υπηρεσιών ως office centre, και διαπιστώνεται ότι ο ιδιοκτήτης προτίθεται να το εκμισθώσει ως υποκείμενο στον ΦΠΑ και έχει καταβάλει τις αναγκαίες προσπάθειες για την υλοποίηση αυτής της προθέσεως, είναι σύμφωνη προς τα άρθρα 167, 168, 184, 185 και 187 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, η διαπίστωση ότι «δεν χρησιμοποιείται εν τοις πράγμασι για τους σκοπούς της επιχειρηματικής δραστηριότητας» ή ότι «δεν χρησιμοποιείται εν τοις πράγμασι σε φορολογητέες δραστηριότητες», στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 26, παράγραφος 1, του κώδικα ΦΠΑ και του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο b, του Regime de Renúncia à Isenção do IVA σε πράξεις επί ακινήτων, που εγκρίθηκε με το νομοθετικό διάταγμα 21/2007, της 29ης Ιανουαρίου, στις προϊσχύσασες μορφές του, και κατά συνέπεια, η διαπίστωση ότι η αρχικά πραγματοποιηθείσα έκπτωση πρέπει να υποβληθεί σε διακανονισμό, λόγω του ότι ήταν ανώτερη από την έκπτωση, την οποία δικαιούταν να πραγματοποιήσει ο υποκείμενος στον φόρο;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υπό το πρίσμα της ορθής ερμηνείας των άρθρων 137, 167, 168, 184, 185 και 187 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ [...], μπορεί να επιβληθεί εφάπαξ διακανονισμός για ολόκληρη την περίοδο διακανονισμού που εξακολουθεί να ισχύει, όπως ορίζεται στην πορτογαλική νομοθεσία, στο άρθρο 10, παράγραφος 1 b και c του Regime de Renúncia à Isenção do IVA σε πράξεις επί ακινήτων, που εγκρίθηκε με το νομοθετικό διάταγμα 21/2007, της 29ης Ιανουαρίου, στις προϊσχύσασες μορφές του, στην περίπτωση που το ακίνητο είναι κενό για περισσότερο από δύο έτη, αλλά εξακολουθεί να διατίθεται στην αγορά με σκοπό την εκμίσθωση (με δυνατότητα παραιτήσεως) ή την παροχή υπηρεσιών (φορολογητέα), και προβλέπεται ότι θα διατεθεί τα επόμενα έτη για φορολογητέες δραστηριότητες που παρέχουν δικαίωμα εκπτώσεως;

- 3) Συνάδει προς τα άρθρα 137, 167, 168 και 184 της οδηγίας 2006/112/EK [...], η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο c, του Regime de Renúncia à Isenção do IVA, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο b, της ίδιας νομοθετικής ρυθμίσεως, που εγκρίθηκε με το νομοθετικό διάταγμα 21/2007, της 29ης Ιανουαρίου, η οποία δεν επιτρέπει στον υποκείμενο στον φόρο να παραιτηθεί από την απαλλαγή από τον ΦΠΑ, κατά τη σύναψη νέων μισθώσεων, αφότου έχει προβεί σε εφάπαξ διακανονισμό του ΦΠΑ, και η οποία υπονομεύει το καθεστώς επακόλουθης εκπτώσεως κατά τη διάρκεια της περιόδου διακανονισμού;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 27 Δεκεμβρίου 2016 — CORPORATE COMPANIES s.r.o. κατά Ministerstvo financí ČR**

(Υπόθεση C-676/16)

(2017/C 086/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: CORPORATE COMPANIES s.r.o.

Αναιρεσίβλητο: Ministerstvo financí ČR

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 1, σημείο 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2005/60/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 7, στοιχείο α', της οδηγίας, τα πρόσωπα που, στο πλαίσιο της επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους, πωλούν εταιρείες οι οποίες έχουν ήδη καταχωρισθεί στο Μητρώο Εταιρειών και έχουν συσταθεί με σκοπό την πώλησή τους (οι επονομαζόμενες «έτοιμες εταιρείες»), μέσω της μεταβίβασης της συμμετοχής στη θυγατρική την οποία πρόκειται να πωλήσουν;

(¹) ΕΕ 2005, L 309, σ. 15.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social n.º 33 de Madrid (Ισπανία)
στις 29 Δεκεμβρίου 2016 — Montero Mateos κατά Agencia Madrileña de Atención Social de la
Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid**

(Υπόθεση C-677/16)

(2017/C 086/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social n.º 33 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Montero Mateos

Εναγόμενη: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου η οποία επισυνάπτεται ως παράρτημα στην οδηγία 1999/70 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, την έννοια ότι η λύση συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου *interinidad* (προσωρινής απασχολήσεως) για την κάλυψη κενής θέσεως, λόγω λήξεως της χρονικής διάρκειας για την οποία συνήφθη μεταξύ του εργοδότη και της εργαζομένης, συνιστά αντικειμενικό λόγο ο οποίος δικαιολογεί τη μη πρόβλεψη από τον εθνικό νομοθέτη στην περίπτωση αυτή καμίας αποζημιώσεως για τη λύση της συμβάσεως, ενώ για αντίστοιχο εργαζόμενο αορίστου χρόνου ο οποίος απολύεται για αντικειμενικό λόγο προβλέπεται αποζημίωση 20 ημερομισθίων ανά έτος προϋπηρεσίας;

⁽¹⁾ ΕΕ 1999, L 175, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 30 Δεκεμβρίου 2016 — Α

(Υπόθεση C-679/16)

(2017/C 086/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus (ανώτατο διοικητικό δικαστήριο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Α

Έτερος διάδικος: Espoon kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaosto (τμήμα ατομικών υποθέσεων της επιτροπής εξετάσεως αιτήσεων κοινωνικής ασφαλίσεως του Espoo)

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει να λογίζεται ως παροχή ασθενείας κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004 παροχή όπως η προβλεπόμενη από τον νόμο περί παροχών αναπηρίας προσωπική βοήθεια;
2. Αν στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση: υφίσταται περιορισμός των δικαιωμάτων των πολιτών της Ένωσης να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, όπως αυτά προβλέπονται στα άρθρα 20 και 21 ΣΛΕΕ, όταν η χορήγηση στο εξωτερικό παροχής όπως η προσωπική βοήθεια κατά την έννοια του νόμου περί παροχών αναπηρίας δεν αποτελεί το αντικείμενο ιδιαίτερης ρυθμίσεως και οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της παροχής ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι η προσωπική βοήθεια δεν παρέχεται εντός άλλου κράτους μέλους στο οποίο ο ενδιαφερόμενος παρακολουθεί τριετείς σπουδές ανωτάτης εκπαίδευσως με σκοπό την απόκτηση σχετικού πτυχίου;
 - Ασκήει επιρροή για τη σχετική εκτίμηση το ότι παροχή όπως η προσωπική βοήθεια μπορεί να χορηγείται εντός της Φινλανδίας προκειμένου για δήμο διαφορετικό από τον δήμο κατοικίας του ενδιαφερομένου, για παράδειγμα όταν ο ενδιαφερόμενος σπουδάζει σε άλλο δήμο πέραν αυτού στον οποίο κατοικεί;
 - Ασκούν επιρροή συναφώς τα δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 19 της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία στο πλαίσιο της εξετάσεως της υποθέσεως έναντι του δικαίου της Ένωσης;

3. Αν το Δικαστήριο κρίνει, με την απάντηση που θα δώσει στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, ότι η εθνική νομοθεσία, όπως ερμηνεύεται στην υπόθεση της κύριας δίκης, συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας: Μπορεί παρά ταύτα να δικαιολογηθεί ένας τέτοιος περιορισμός επί τη βάση επιτακτικών λόγων γενικού συμφέροντος που απορρέουν από την υποχρέωση του δήμου να εποπτεύει την παροχή της προσωπικής βοήθειας, από τη δυνατότητα του δήμου να καθορίζει τον πρόσφορο τρόπο παροχής της βοήθειας, καθώς και από την προστασία της ενότητας και της αποτελεσματικότητας του συστήματος προσωπικής βοήθειας το οποίο προβλέπεται από τον νόμο περί παροχών αναπηρίας;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 9 Ιανουαρίου 2017 — Maria Tirkkonen

(Υπόθεση C-9/17)

(2017/C 086/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Maria Tirkkonen

Έτερη διάδικος: Maaseutuvirasto

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/18/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι στον ορισμό των «δημοσίων συμβάσεων» κατά την έννοια της οδηγίας αυτής εμπίπτει και σύστημα συμβάσεων,

- με το οποίο δημόσιος φορέας επιδιώκει την προσέλκυση υπηρεσιών από την αγορά για εκ προοιμίου περιορισμένη διάρκεια ισχύος, συνάπτοντας, υπό όρους που περιλαμβάνονται σε σχέδιο συμβάσεως-πλαίσιο συνημμένο στην προκήρυξη διαγωνισμού, συμβάσεις με όλους τους οικονομικούς φορείς οι οποίοι πληρούν τις –καθοριζόμενες στα έγγραφα της προκήρυξης και αναλυτικώς περιγραφόμενες– απαιτήσεις όσον αφορά την καταλληλότητα των προσφερόντων και όσον αφορά τις προσφερόμενες υπηρεσίες, και οι οποίοι επιτυγχάνουν σε αναλυτικότερα περιγραφόμενες στην προκήρυξη εξετάσεις, και
- η προσχώρηση στο οποίο δεν είναι πλέον δυνατή κατά τη διάρκεια ισχύος των συμβάσεων;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 13 Ιανουαρίου 2017 — Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. κατά Rajavartiolaitos

(Υπόθεση C-15/17)

(2017/C 086/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Ανααιρεσίβλητη: Rajavartioliitos

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνεύεται η έκφραση «ακτές ή συναφή συμφέροντα» στο άρθρο 220, παράγραφος 6, της Συμβάσεως για το δικαίο της θάλασσας ή η έκφραση «ακτές ή άλλα σχετικά συμφέροντα» στο άρθρο 7, παράγραφος 2 της οδηγίας 2005/35/EK⁽¹⁾ με βάση τον ορισμό της έννοιας της «ακτής ή των συναφών συμφερόντων» που περιλαμβάνεται στο άρθρο II, αριθ. 4, της Διεθνούς Συμβάσεως του 1969 περί επεμβάσεως στην ανοικτή θάλασσα σε περίπτωση ατυχήματος το οποίο προκαλεί ή δύναται να προκαλέσει ρύπανση οφειλόμενη σε υδρογονάνθρακες;
- 2) Κατά τον ορισμό που δίδεται στο άρθρο II, αριθ. 4, στοιχείο c, της παρατεθείσας στο πρώτο ερώτημα Συμβάσεως του 1969, ο όρος «συναφή συμφέροντα» σημαίνει μεταξύ άλλων τη διατήρηση σε καλή κατάσταση της οικείας περιοχής, όπως και τη διατήρηση του ζώντος θαλάσσιου πλούτου, περιλαμβανομένης της χλωρίδας και της πανίδας. Ισχύει ο κανόνας αυτός και για τη διατήρηση των ζώντων πλουτοπαραγωγικών πόρων, περιλαμβανομένης της χλωρίδας και της πανίδας, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή αφορά η εν λόγω διάταξη της Συμβάσεως μόνον την προστασία των συμφερόντων της ακτής;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Τι νοείται με την έκφραση «ακτή ή συναφή συμφέροντα» στο άρθρο 220, παράγραφος 6, της Συμβάσεως για το δικαίο της θάλασσας ή με την έκφραση «ακτές ή άλλα σχετικά συμφέροντα» στο άρθρο 7, παράγραφος 2 της οδηγίας 2005/35/EK;
- 4) Τι σημαίνει η έκφραση «πλουτοπαραγωγικές πηγές στη χωρική θάλασσα ή στην αποκλειστική οικονομική ζώνη» στο άρθρο 220, παράγραφος 6, της Συμβάσεως για το δικαίο της θάλασσας και «πόροι (στα χωρικά ύδατα κράτους μέλους και στην αποκλειστική οικονομική ζώνη)» στο άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2005/35/EK; Νοούνται ως πλουτοπαραγωγικές πηγές μόνο χρήσιμα είδη ή καλύπτονται επίσης είδη που συνδέονται ή εξαρτώνται από τα αλιευόμενα είδη υπό την έννοια του άρθρου 61, παράγραφος 4, της Συμβάσεως για το δικαίο της θάλασσας, όπως για παράδειγμα φυτικά και ζωικά είδη τα οποία αποτελούν την τροφή των χρήσιμων ειδών;
- 5) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η έκφραση «υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί (σοβαρή ζημιά)» στο άρθρο 220, παράγραφος 6, της Συμβάσεως για το δικαίο της θάλασσας και [«συνιστά απειλή»] στο άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2005/35/EK; Πρέπει να ερμηνευθεί η επαπειλούμενη ζημιά σε συνάρτηση με την έννοια του αφηρημένου ή του συγκεκριμένου κινδύνου ή με άλλον τρόπο;
- 6) Κατά την εκτίμηση των προϋποθέσεων αρμοδιότητας του παράκτιου κράτους στο άρθρο 220, παράγραφος 6, της Συμβάσεως για το δικαίο της θάλασσας και στο άρθρο 7, παράγραφος 2 της οδηγίας 2005/35/EK, πρέπει να θεωρείται ότι οι προκληθείσες ή επαπειλούμενες σοβαρές ζημίες συνιστούν βαρύτερες συνέπειες έναντι της προκληθείσας ή επαπειλούμενης σοβαρής ρυπάνσεως του θαλάσσιου περιβάλλοντος κατά την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 5; Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η σοβαρή ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και πώς πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση των προκληθεισών ή επαπειλούμενων σοβαρών ζημιών;
- 7) Ποιες περιστάσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας των προκληθεισών ή επαπειλούμενων ζημιών; Πρέπει να συνεκτιμώνται για παράδειγμα η διάρκεια και η γεωγραφική έκταση των βλαβερών συνεπειών που οδηγούν στη ζημιά; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: Πώς πρέπει να εκτιμηθεί η διάρκεια και η έκταση της ζημίας;
- 8) Η οδηγία 2005/35/EK θεσπίζει απλώς στοιχειώδεις κανόνες και δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν αυστηρότερα μέτρα κατά της θαλάσσιας ρυπάνσεως από τα πλοία, σε συμφωνία με το διεθνές δικαίο (άρθρο [1, παράγραφος] 2). Ισχύει η δυνατότητα θεσπίσεως αυστηρότερων κανόνων και για το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας, όπου ρυθμίζεται η αρμοδιότητα του παράκτιου κράτους να λαμβάνει μέτρα κατά πλοίου διαπλέοντος τα ύδατά του;
- 9) Μπορούν να έχουν σημασία οι ιδιαίτερες γεωγραφικές και οικολογικές συνθήκες, καθώς και ο ευαίσθητος χαρακτήρας της Βαλτικής κατά την ερμηνεία των προβλεπόμενων στο άρθρο 220, παράγραφος 6, της Συμβάσεως για το δικαίο της θάλασσας και στο άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας προϋποθέσεων της αρμοδιότητας του παράκτιου κράτους;

10) Σημαίνει η έκφραση «σαφής αντικειμενική μαρτυρία» στο άρθρο 220, παράγραφος 6, της Συμβάσεως για το δίκαιο της θάλασσας και [«αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία»] στο άρθρο 7, παράγραφος 2 της οδηγίας 2005/35/ΕΚ ότι, πέραν της αποδείξεως ότι ένα πλοίο παρέβη τις σχετικές διατάξεις, απαιτείται επίσης να αποδεικνύονται οι συνέπειες της διαρροής; Τι είδους απόδειξη απαιτείται ότι δημιουργήθηκε κίνδυνος επελεύσεως μεγάλης ζημίας για την ακτή ή τα συναφή συμφέροντα ή για τις πλουτοπαραγωγικές πηγές των χωρικών υδάτων ή της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης –για παράδειγμα, για τα πτηνά και τα αλιευτικά αποθέματα, καθώς και για το θαλάσσιο περιβάλλον της οικείας περιοχής; Σημαίνει η απαίτηση υπάρξεως σαφούς αντικειμενικής μαρτυρίας για παράδειγμα ότι η εκτίμηση των ζημιογόνων για το θαλάσσιο περιβάλλον συνεπειών του διαρρέσαντος πετρελαίου πρέπει να στηρίζεται πάντα σε συγκεκριμένες έρευνες και μελέτες σχετικά με τις συνέπειες της διαρροής;

(¹) Οδηγία 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις (ΕΕ 2005, L 255, σ. 11), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 280, σ. 52).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις
19 Ιανουαρίου 2017 — Tietosuojavaltutettu**

(Υπόθεση C-25/17)

(2017/C 086/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Tietosuojavaltutettu

Λοιποί διάδικοι της διαδικασίας: Jehovan todistajat — uskonnollinen yhdyskunta

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι εξαιρέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας για την προστασία των δεδομένων (¹) που αναφέρονται στο πεδίο εφαρμογής της την έννοια ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας η συλλογή και οποιαδήποτε άλλη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στην οποία προβαίνουν τα μέλη θρησκευτικής κοινότητας με αφορμή το κήρυγμα που πραγματοποιούν από πόρτα σε πόρτα; Ποια σημασία έχει, προκειμένου να διαπιστωθεί η δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας, αφενός το γεγονός ότι η δραστηριότητα κηρύγματος, στο πλαίσιο της οποίας συλλέγονται τα δεδομένα, οργανώνεται από τη θρησκευτική ομάδα και τις συναθροίσεις της και, αφετέρου, ότι πρόκειται παράλληλα για άσκηση θρησκευτικών καθηκόντων από τα μέλη της θρησκευτικής κοινότητας σε προσωπικό επίπεδο;
- 2) Έχει ο ορισμός του «αρχείου» στο άρθρο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας για την προστασία των δεδομένων, λαμβανομένων υπόψη και των αιτιολογικών σκέψεων 26 και 27 της οδηγίας, την έννοια ότι το σύνολο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που συλλέγονται με μη αυτοματοποιημένο τρόπο στο πλαίσιο της προαναφερθείσας δραστηριότητας κηρύγματος από πόρτα σε πόρτα (ονοματεπώνυμο και διεύθυνση καθώς και άλλα δεδομένα και χαρακτηριστικά που αφορούν ενδεχομένως κάποιο άτομο),
 - α) δεν συνιστά αρχείο με την ως άνω έννοια, δεδομένου ότι δεν αφορά καρτελοθήκες, καταλόγους ή παρόμοια συστήματα αρχειοθετήσεως που διευκολύνουν την αναζήτηση, όπως ρητώς ορίζει ο φινλανδικός νόμος για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ή
 - β) συνιστά αρχείο με την έννοια αυτή, καθόσον, λαμβανομένου υπόψη και του σκοπού για τον οποίο συλλέγονται τα δεδομένα αυτά, η ανάκτηση των πληροφοριών που είναι απαραίτητες για μεταγενέστερη χρήση είναι πράγματι ευχερής και χωρίς να απαιτείται υπέρογκο κόστος, όπως προβλέπεται από τον φινλανδικό νόμο για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα;

- 3) Έχει η περιλαμβανόμενη στο άρθρο 2, στοιχείο δ΄, της οδηγίας για την προστασία των δεδομένων έκφραση «που μόνος ή από κοινού με άλλους καθορίζει τους στόχους και τον τρόπο της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» την έννοια ότι τα μέλη θρησκευτικής κοινότητας, η οποία οργανώνει κάποια δραστηριότητα στο πλαίσιο της οποίας συλλέγονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων λόγω του τρόπου με τον οποίο κατανέμεται η περιοχή δράσεως των επιφορτισμένων με το κήρυγμα και λόγω του τρόπου υλοποίησης της δραστηριότητας και της τηρήσεως ευρηγίων για άτομα που δεν επιθυμούν να τα επισκεφθούν οι επιφορτισμένοι με το κήρυγμα, μπορούν να θεωρηθούν, σε σχέση με τη δραστηριότητα αυτή, ως υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων, παρά το γεγονός ότι η θρησκευτική κοινότητα ισχυρίζεται ότι πρόσβαση στις καταγεγραμμένες πληροφορίες έχουν μόνον οι επιμέρους επιφορτισμένοι με το κήρυγμα;
- 4) Έχει το προαναφερόμενο άρθρο 2, στοιχείο δ΄, την έννοια ότι η θρησκευτική κοινότητα μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη επεξεργασίας δεδομένων μόνον εάν προβαίνει και σε άλλες, ειδικότερες ενέργειες, όπως παροχή εντολών ή έγγραφων οδηγιών, με τις οποίες κατευθύνει τη διαδικασία συλλογής δεδομένων, ή αρκεί η θρησκευτική κοινότητα να έχει ουσιαστικό ρόλο στην καθοδήγηση της δραστηριότητας των μελών της;

Απάντηση επί του τρίτου και του τετάρτου ερωτήματος απαιτείται μόνο σε περίπτωση που στο πρώτο και το δεύτερο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση σε σχέση με την εφαρμογή της οδηγίας. Απάντηση επί του τετάρτου ερωτήματος απαιτείται μόνο σε περίπτωση που στο τρίτο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί η δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 2, στοιχείο δ΄, της οδηγίας σε περίπτωση θρησκευτικής κοινότητας.

(¹) Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Okrajno Sodišče Pliberk (Αυστρία) στις
23 Ιανουαρίου 2017 — Čepelnik d.o.o. κατά Michael Vavti**

(Υπόθεση C-33/17)

(2017/C 086/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Okrajno Sodišče Pliberk

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Čepelnik d.o.o.

Εναγόμενος: Michael Vavti

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του συστήματος πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά, την έννοια ότι απαγορεύουν σε κράτος μέλος να επιβάλει στον ημεδαπό εργοδότη υποχρεωτική αναστολή πληρωμών και καταβολή ποσού εγγυητικού χαρακτήρα ίσου προς το οφειλόμενο υπόλοιπο της συμφωνημένης αμοιβής, όταν αποκλειστικός σκοπός της αναστολής πληρωμών και της καταβολής του ως άνω ποσού είναι η εξασφάλιση της εισπράξεως χρηματικής κυρώσεως που τυχόν επιβληθεί στον εδρεύοντα σε άλλο κράτος μέλος εργολάβο-παρέχοντα υπηρεσίες κατόπιν χωριστής διαδικασίας που έχει κινηθεί εναντίον του;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

- α) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του συστήματος πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά, την έννοια ότι απαγορεύουν σε κράτος μέλος να επιβάλει στον ημεδαπό εργοδότη υποχρεωτική αναστολή πληρωμών και καταβολή ποσού εγγυητικού χαρακτήρα ίσου προς το οφειλόμενο υπόλοιπο της συμφωνημένης αμοιβής, αν, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την καταβολή του εν λόγω ποσού, δεν παρέχεται στον εδρεύοντα σε άλλο κράτος μέλος εργολάβο-παρέχοντα υπηρεσίες, σε βάρος του οποίου ενδέχεται να επιβληθεί χρηματική κύρωση, κανένα ένδικο βοήθημα κατά της αποφάσεως με την οποία επιβάλλεται η καταβολή αυτή, η δε διοικητική προσφυγή που τυχόν ασκηθεί κατά της αποφάσεως αυτής από τον ημεδαπό εργοδότη δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα;
- β) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του συστήματος πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά, την έννοια ότι απαγορεύουν σε κράτος μέλος να επιβάλει στον ημεδαπό εργοδότη υποχρεωτική αναστολή πληρωμών και καταβολή ποσού εγγυητικού χαρακτήρα ίσου προς το οφειλόμενο υπόλοιπο της συμφωνημένης αμοιβής, για τον λόγο και μόνο ότι ο εργολάβος-παρέχων υπηρεσίες έχει την έδρα του σε άλλο κράτος μέλος;
- γ) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του συστήματος πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά, την έννοια ότι απαγορεύουν σε κράτος μέλος να επιβάλει στον ημεδαπό εργοδότη υποχρεωτική αναστολή πληρωμών και καταβολή ποσού εγγυητικού χαρακτήρα ίσου προς το οφειλόμενο υπόλοιπο της συμφωνημένης αμοιβής, μολονότι το υπόλοιπο αυτό δεν έχει ακόμη καταστεί απαιτητό και το τελικό ύψος της αμοιβής δεν έχει ακόμα καθοριστεί επακριβώς λόγω υφιστάμενων ανταπαιτήσεων και δικαιωμάτων επισχέσεως;

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως των: Prospector Offshore Drilling SA κ.λπ. κατά Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-72/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 136 της 18.4.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Riksåklagaren κατά Zenon Robert Akarsar

(Υπόθεση C-148/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 17.5.2016.

Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) — δίκη κινηθείσα από «Starptautiskā lidosta “Rīga”» VAS, παρισταμένης της Konkurences padome

(Υπόθεση C-159/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 191 της 30.5.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RMF Financial Holdings Sàrl κατά Heta Asset Resolution AG

(Υπόθεση C-282/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 314 της 29.8.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — FMS Wertmanagement AöR κατά Heta Asset Resolution AG

(Υπόθεση C-394/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 419 της 14.11.2016.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2017 — Andersen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-92/11 RENV) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Σιδηροδρομική μεταφορά — Ενισχύσεις χορηγηθείσες από τις δανικές αρχές προς τη δημόσια επιχείρηση *Danske Statsbaner* — Συμβάσεις δημόσιας υπηρεσίας για την παροχή υπηρεσιών σιδηροδρομικής μεταφοράς επιβατών μεταξύ Κοπεγχάγης και *Ystad* — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά υπό όρους — Διαχρονική εφαρμογή των κανόνων ουσιαστικού δικαίου — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2017/C 086/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jørgen Andersen (Ballerup, Δανία) (εκπρόσωποι: J. Rivas Andrés και M.-I. Rantou, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Armati και T. Maxian Rusche)

Παραμβαίνοντες υπέρ της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: C. Thorning, επικουρούμενος από τον R. Holdgaard, δικηγόρο) και *Danske Statsbaner* (DSB) (Κοπεγχάγη, Δανία) (εκπρόσωπος: M. Honoté, δικηγόρος)

Παραμβαίνουσα υπέρ του αναιρεσείοντος: *Dansk Tog* (Κοπεγχάγη, Δανία) (εκπρόσωποι: G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés και F. Nissen Morten, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/3/ΕΕ της Επιτροπής, της 24ης Φεβρουαρίου 2010, σχετικά με τις συμβάσεις παροχής υπηρεσίας δημοσίων μεταφορών μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών της Δανίας και της *Danske Statsbaner* [Κρατική ενίσχυση C 41/08 (πρώην NN 35/08)] (ΕΕ 2011, L 7, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/3/ΕΕ της Επιτροπής, της 24ης Φεβρουαρίου 2010, σχετικά με τις συμβάσεις παροχής υπηρεσίας δημοσίων μεταφορών μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών της Δανίας και της *Danske Statsbaner* [Κρατική ενίσχυση C 41/08 (πρώην NN 35/08)], στο μέτρο που αφορά την πληρωμή της 21ης Δεκεμβρίου 2009.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Οι *Jørgen Andersen*, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, *Dansk Tog*, Βασίλειο της Δανίας και *Danske Statsbaner* (DSB) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 103 της 2.4.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Φεβρουαρίου 2017 — **Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe** κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-646/13) ⁽¹⁾

[Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών — Προστασία των εθνικών και γλωσσικών μειονοτήτων και ενίσχυση της πολιτιστικής και της γλωσσικής πολυμορφίας εντός της Ένωσης — Άρνηση καταχωρίσεως — Πρόδηλη έλλειψη νομοθετικών αρμοδιοτήτων της Επιτροπής — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 211/2011]

(2017/C 086/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Johansson, J. Lund και C. Lund, εν συνέχεια E. Johansson και T. Hieber, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: H. Krämer)

Παραμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: Z. Fehér, A. Pálffy και G. Szima)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: Σλοβακική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: B. Riczioná) και Ρουμανία (εκπρόσωποι: R. Radu και R. Hațieganu, D. Bulancea και A. Wellman)

Αντικείμενο

Αίτημα, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2013) 5969 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως της προτάσεως ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών με τίτλο «Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2013) 5969 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως της προτάσεως ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών με τίτλο «Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe».
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe.
- 3) Η Ουγγαρία, η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ρουμανία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 112 της 14.4.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Φεβρουαρίου 2017 — **Kessel medintim κατά EUIPO — Janssen Cilag (Prameno)**

(Υπόθεση T-509/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Prameno — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα Pramiino — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Απόφαση η οποία εκδίδεται μετά από την ακύρωση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου προηγουμένης αποφάσεως — Δικαίωμα ακρόασης — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2017/C 086/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kessel medintim GmbH (Mörfelden-Walldorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Jacob και U. Staudenmaier, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Janssen Cilag GmbH (Neuss, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Wenz, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Ιουλίου 2015 (υπόθεση R 349/2015 4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Janssen-Cilag και Kessel medintim.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Kessel medintim GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 354 της 26.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 — Bodegas Vega Sicilia κατά EUIPO (TEMPOS VEGA SICILIA)

(Υπόθεση T-696/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TEMPOS VEGA SICILIA — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Σήμα για οίνους εμπεριέχον γεωγραφικές ενδείξεις — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο θ' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 086/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Ισπανία) (εκπρόσωπος: S. Alonso Maruri, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Muñiz Rodríguez et A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Σεπτεμβρίου 2015 (υπόθεση R 285/2015-4) περί αιτήσεως καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου TEMPOS VEGA SICILIA ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Bodegas Vega Sicilia, SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 38 της 1.2.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 — Mast-Jägermeister κατά EUIPO (Gobelets)

(Υπόθεση T-16/16) ⁽¹⁾

[Κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων τα οποία αναπαριστούν κύπελλα — Έννοια της «αναπαραστάσεως κατάλληλης για αναπαραγωγή» — Ανακρίβεια της αναπαραστάσεως όσον αφορά την έκταση της ζητούμενης προστασίας — Άρνηση θεραπείας των ελλείψεων — Άρνηση χορηγήσεως ημερομηνίας καταθέσεως — Άρθρα 36 και 46 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2245/2002]

(2017/C 086/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mast-Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus και J. Engberding, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1842/2015-3), σχετικά με αιτήσεις καταχώρισεως κυπέλλων ως κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Mast-Jägermeister SE στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 90 της 7.3.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 — International Gaming Projects κατά EUIPO — adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION)

(Υπόθεση T-82/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TRIPLE EVOLUTION — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Evolution — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 086/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Μάλτα) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Garayalde Niño και A. Alpera Plazas, στη συνέχεια M. Garayalde Niño, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Bonne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: adp Gauselmann GmbH (Eskelkamp, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Koch Moreno, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Δεκεμβρίου 2015 (υπόθεση R 0725/2015-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ adr Gauselsmann και International Gaming Projects.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *International Gaming Projects Ltd* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 136 της 18.4.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 — zero κατά EUIPO — Hemming (ZIRO)

(Υπόθεση T-106/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου ZIRO ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης zero — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 086/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: zero Holding GmbH & Co. KG (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Nentwig, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Vuijst και H. O'Neil)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Oliver Hemming (Cadbury, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 71/2015-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της zero Holding και του O. Hemming.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 12ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 71/2015-5).
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 17.5.2016.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2016 η Valéria Anna Gyarmathy κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 5 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση F-97/13, Gyarmathy κατά FRA

(Υπόθεση T-196/15 P)

(2017/C 086/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: A. Cech, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβάλλομενη απόφαση και να δεχτεί στο σύνολό της την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή,
- να καταδικάσει τον ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως στηρίζεται σε παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων και στην ουσιαστική ανακρίβεια της πραγματικής εκτιμήσεως, εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, του ζητήματος της μη τηρήσεως των προϋποθέσεων της ανακοινώσεως για την πλήρωση της κενής θέσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως στηρίζεται στο ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, προσβάλλοντας το δικαίωμα της ανααιρεσείουσας για δίκαιη δίκη βάσει του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του επί των ζητημάτων που ανέκυψαν από τη διαδικασία επιλογής.
3. Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως στηρίζεται στο ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν έλαβε άλλα δικονομικά μέτρα που θα παρείχαν στην ανααιρεσείουσα τη δυνατότητα να τεκμηριώσει τις αιτιάσεις της περί μη αμεροληψίας, αντικειμενικότητας ή ανεξαρτησίας κατά τη διαδικασία επιλογής.
4. Ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως στηρίζεται στο ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας απαράδεκτο τον λόγο ακυρώσεως που η ανααιρεσείουσα προέβαλε πρωτοδίκως σχετικά με την πλήρωση της οικείας θέσεως, διότι ο λόγος αυτός δεν είχε προβληθεί στην προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασία.
5. Ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως στηρίζεται στο ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας απαράδεκτο τον λόγο ακυρώσεως που η ανααιρεσείουσα προέβαλε πρωτοδίκως σχετικά με τη μη σύνομη σύνθεση της επιτροπής επιλογής και με παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω φύλου, διότι ο λόγος αυτός δεν είχε προβληθεί στην προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασία και δεν ήταν στενά συνδεδεμένος με τους λόγους της διοικητικής ενστάσεως (κανόνας της αντιστοιχίας).

Προσφυγή-αγωγή της 7ης Δεκεμβρίου 2016 — Miserini Johansson κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-870/16)

(2017/C 086/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Virna Miserini Johansson (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: A. Senes, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΤΕπ της 25ης Ιανουαρίου 2016·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να αποκαταστήσει όλα τα μισθολογικά και τα συναφή παρεπόμενα δικαιώματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας, συμπεριλαμβανομένων των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της και των εισφορών της στο Προαιρετικό Επικουρικό Σύστημα Προνοίας (OSPS)·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να καταβάλει το ποσό που αντιστοιχεί στην απώλεια των αποδοχών της (εκτιμώμενο προσωρινά στις 31 Δεκεμβρίου 2016 σε 24 000 ευρώ)·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να υπολογίσει αναδρομικά τα πλήρη συνταξιοδοτικά δικαιώματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας και τις εισφορές της στο OSPS, από 1ης Φεβρουαρίου 2016·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να καταβάλει αποζημίωση στην προσφεύγουσα-ενάγουσα για την ηθική βλάβη που υπέστη, προσωρινά εκτιμώμενη σε 5 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την ΕΤΕπ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων νομικής συμβουλής και πραγματογνωμοσύνης (κατά περίπτωση).

Επικουρικός:

- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα από την απώλεια των μισθολογικών δικαιωμάτων της καταβάλλοντάς της το –προσωρινώς εκτιμώμενο από 31ης Δεκεμβρίου 2016– ποσό των 24 000 ευρώ·
- να ορίσει πραγματογνώμονα για να καθορίσει το ακριβές τελικό ποσό της ως άνω αποζημίωσης, των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας-ενάγουσας καθώς και των εισφορών της στο OSPS, από 1ης Φεβρουαρίου 2016·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να καταβάλει τα έξοδα ιατρικής και ψυχολογικής περιθαλψής στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω των προβλημάτων υγείας που αντιμετώπισε εξαιτίας του σοβαρού στρες που υπέστη και τα οποία δεν καταβλήθηκαν από το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της ΕΤΕπ·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να αποκαταστήσει την ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα, εκτιμώμενη σε 5 000 ευρώ, και, εφόσον κριθεί απαραίτητο από το Δικαστήριο, να διοριστεί πραγματογνώμονας για τον καθορισμό του ακριβούς ποσού·
- να καταδικάσει την ΕΤΕπ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων νομικής συμβουλής και πραγματογνωμοσύνης (κατά περίπτωση).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο, ισχυριζόμενη ότι η ΕΤΕπ προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματά της που κατοχυρώνονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων (μεταξύ άλλων, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 1979, Hauer κατά Rheinland-Pfalz, C-44/79, EU:C:1979:290).

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει ότι η ΕΤΕπ παρέβη το γενικό καθήκον μέριμνας σε σχέση με την κατάσταση της από ιατρικής απόψεως και με τους κινδύνους στους οποίους εκτέθηκε λόγω της καταστάσεώς της αυτής. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν ενημερώθηκε προσηκόντως για τις διαδικασίες που έπρεπε να ακολουθήσει όσον αφορά την απόδειξη της επαγγελματικής της ασθένειας. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, η ασθένεια από την οποία πάσχει έχει, σύμφωνα με την ιατρική γνωμάτευση, επαγγελματική αιτία και ότι προσκόμισε στην ΕΤΕπ όλα τα απαιτούμενα για τον προσδιορισμό της έγγραφα. Δεν απαιτούνται εκ μέρους της άλλα διαδικαστικά μέτρα και η ΕΤΕπ πρέπει αμέσως να ικανοποιήσει τα αιτήματά της.

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2017 — LA Superquímica κατά EUIPO — D-Tack (D-TACK)**(Υπόθεση T-24/17)**

(2017/C 086/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* LA Superquímica, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Canela Giménez, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* D-Tack GmbH (Hüttlingen, Γερμανία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών*Επίδικο σήμα:* Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «D-TACK» — Υπ' αριθ. 9 650 847 αίτηση καταχώρισης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Νοεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 1983/2015-4**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του EUIPO της 15/11/2016·
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα το EUIPO και όσους παραστούν ως αντίδικοι στην παρούσα προσφυγή.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τα αποσπάσματα των καταχωρισμένων στην Ισπανία υπ' αριθ. 2515958, 2516679, 2542249, 2591412 και 2668711 σημάτων της Sitadex που προσκόμισε η προσφεύγουσα·
- Το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τα υποβληθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά της χρήσεως στοιχεία.

Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2017 — Habermaaß κατά EUIPO — Here Global (h)**(Υπόθεση T-40/17)**

(2017/C 086/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Habermaaß GmbH AG (Bad Rodach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Blumenröder, H. Gauß και E. Bertram, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Here Global BV (Eindhoven, Κάτω Χώρες)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «h» — Υπ' αριθ. 12 833 141 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 53/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 41 του κανονισμού 207/2009·
- Παραβίαση των νομικών αρχών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή και την ερμηνεία του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2017 — Πολωνία κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-51/17)

(2017/C 086/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/2018 της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 2016, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2016) 7232] (ΕΕ 2016, L 312, σ. 26), κατά το μέρος που αποκλείει από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ποσά 38 984 850,50 ευρώ και 76 816 098,12 ευρώ, τα οποία δαπάνησε ο διαπιστευμένος οργανισμός πληρωμών της Δημοκρατίας Πολωνίας.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013⁽¹⁾, λόγω του ότι εφαρμόστηκε δημοσιονομική διόρθωση η οποία στηρίχθηκε σε εσφαλμένες διαπιστώσεις περί τα πραγματικά περιστατικά και σε εσφαλμένη ερμηνεία του δικαίου, τούτο δε παρά το γεγονός ότι η Πολωνική Δημοκρατία πραγματοποίησε τις επίμαχες δαπάνες σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης.

- Τα ποσά που αποκλείστηκαν από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει της προσβαλλόμενης απόφασης δαπανήθηκαν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1234/2007⁽²⁾ και με τον εκτελεστικό κανονισμό 543/2011⁽³⁾ της Επιτροπής, οπότε ο αποκλεισμός των επίμαχων ποσών από τη χρηματοδότηση ήταν αβάσιμος.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013, λόγω του ότι το ποσό της επιβληθείσας κατ' αποκοπήν διόρθωσης ήταν προδήλως υπερβολικό σε συνάρτηση με το ενδεχόμενο πρόκλησης οικονομικής ζημίας σε βάρος του προϋπολογισμού της Ένωσης.
- Η κατ' αποκοπήν διόρθωση ύψους 25 % που εφάρμοσε η Επιτροπή είναι υπερβολικά υψηλή και υπερβαίνει τη μέγιστη ενδεχόμενη ζημία που θα μπορούσε να υποστεί το Ταμείο. Επιπλέον, η προσφεύγουσα παραπέμπει στις κατευθυντήριες οδηγίες VI/5330/97 όσον αφορά τον υπολογισμό των οικονομικών συνεπειών και υποστηρίζει ότι τήρησε όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπουν οι εν λόγω κατευθυντήριες οδηγίες ώστε να τύχει εφαρμογής χαμηλότερου συντελεστή από την Επιτροπή ή ακόμη και να μην εφαρμοστεί εις βάρος της διόρθωση.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013, λόγω του ότι η κατ' αποκοπήν διόρθωση υπολογίστηκε όσον αφορά δαπάνες πραγματοποιηθείσες νωρίτερα από 24 μήνες πριν από την έγγραφη ανακοίνωση των πορισμάτων των επιθεωρήσεων στο κράτος μέλος από την Επιτροπή.
- Κατά το άρθρο 52, παράγραφος 4, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, η απόρριψη χρηματοδότησης δεν μπορεί να αφορά δαπάνες πραγματοποιηθείσες νωρίτερα από 24 μήνες πριν από την έγγραφη ανακοίνωση των πορισμάτων των επιθεωρήσεων στο κράτος μέλος από την Επιτροπή.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 352/78, (ΕΚ) 165/94, (ΕΚ) 2799/98, (ΕΚ) 814/2000, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 549).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ 2007, L 299, σ. 1).

⁽³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (ΕΕ 2011, L 157, σ. 1).

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2017 — Westbrae Natural κατά EUIPO — Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)

(Υπόθεση T-65/17)

(2017/C 086/42)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Westbrae Natural, Inc. (Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: D. McFarland, Barrister)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «COCONUT DREAM» — Υπ' αριθ. 13 599 501 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Νοεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 182/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2017 — Adama Agriculture και Adama France
κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-476/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 402 της 31.10.2016.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL